

Vypraveno

dne 27.4.15

PŘILOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0335 r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 27.4.2015

podpis: [podpis]

MVCRP013EDEA

V Praze 23. 4. 2015

Č.j.: MV-22917-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Bělorusko, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3.12.2014, č.j.: VS-1136/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byla zahrnuta nezletilá dcera, – Rusko, (dále také „nezletilá“), oba státní občané Ruska, oba trvale bytem

oba právně zastoupení [] , (dále jen „právní zástupce“), a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í

I.

Žadatel prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 požádal o udělení státního občanství České republiky na základě žádosti, do které zahrnul nezletilou dceru (dále jen „žádost“). Žadatel a nezletilá jsou státními občany Ruska. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 7.11.2006 a nezletilé ke dni 25.3.2008. Souhlas matky nezletilé s nabytím státního občanství České republiky je součástí spisu.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel a nezletilá splňují podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7

odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky. Z obsahu evidence Rejstříku trestů nevyplývají o žadateli žádné informace o jeho odsouzení. Žadatel tak splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství. Na nezletilou se splnění této podmínky, s ohledem na její věk, nevztahuje. Žadatel splnil rovněž podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť prokázal znalost českého jazyka, a to pohovorem před Úřadem městské části Prahy 5, jak vyplývá ze záznamu a protokolu ze dne 9.12.2013, jež je součástí spisu. Nezletilá splnění této podmínky neprokazuje.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť opakovaně a dlouhodobě neplnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel byl od data udělení trvalého pobytu přihlášen k veřejnému zdravotnímu pojištění. V období, kdy byl žadatel samoplátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění, (dále také „pojistné“), byl žadatel povinen platit měsíční zálohy pojistného, a to ve výši 1 074 Kč za období od 1.12.2006 do 31.12.2006, 1 080 Kč za období od 1.1.2007 do 31.3.2008 a od 1.10.2009 do 31.5.2011. Podle Ministerstva vnitra žadatel, jako pojištěnec registrovaný v kategorii OBZP, řádně neplnil povinnost hradit pojistné podle platných právních předpisů, tj. zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, respektive zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žadatel platby pojistného za období 12/2009 do 5/2011 nehradil, tudíž ke dni 8.6.2011 měl nedoplatek na pojistném ve výši 18 990 Kč, který uhradil dne 20.9.2011. Penále za rok 2009 činilo částku ve výši 1 158,77 Kč a za rok 2011 ve výši 2 219,87 Kč. Penále ve výši 3 648 Kč žadatel uhradil dne 31.5.2012 a zbytek penále ve výši 180,64 Kč uhradil dne 19.5.2014.

Nesplnění uvedené podmínky lze podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra se rozhodlo podmínku neprominout, a žádosti o udělení státního občanství České republiky rozhodnutím ze dne 3.12.2014, č.j. VS-1136/835.3/2-2014, nevyhovělo.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3.12.2014, č.j.: VS-1136/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad, který následně dne 7.1.2015 doplnil o odůvodnění.

V rozkladu je namítáno, že Ministerstvo vnitra pro kladné vyřízení žádosti nezvážilo individuální okolnosti projednávané věci, a pokud splnění předmětné podmínky neprominulo, tak podle mínění žadatele pochybilo. Při výkladu a aplikaci právních předpisů nelze opomíjet jejich účel a smysl, který není možný hledat jen ve slovech a větách právního předpisu, neboť v něm musí být vždy přítomný i principy uznávané demokratickými právními státy. V rozkladu se odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/99, z něhož je citováno („Z pohledu ústavněprávního nutno stanovit podmínky, za splnění kterých nesprávná aplikace jednoduchého práva obecnými soudy má za následek porušení základních práv a svobod. Ústavní soud spatřuje tyto podmínky v následujících okolnostech: Základní práva a svobody v oblasti jednoduchého práva působí jako regulativní ideje, pročež na ně obsahově navazují komplexy norem jednoduchého práva. Porušení některé z těchto norem, a to v důsledku svévole (např. nerespektováním kogentní normy) anebo v důsledku interpretace, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti (např. přepjatý formalismus), pak zakládá dotčení na základním právu a svobodě.“).

V rozkladu se dále uvádí, že Ústavní soud považuje za samozřejmé a určující pro nalézání práva, že vždy je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu, které jsou založeny na zjištěných skutkových okolnostech. Mnohé případy a jejich specifické okolnosti mohou být, jako v dané věci, značně komplikované a netypické, ale vždy má jít o spravedlivé řešení věci. V případě žadatele se v rozkladu uvádí, že je zřejmé, že na území České republiky je plně integrován, a zbylé podmínky pro udělení státního občanství České republiky splňuje. Žadatel disponuje solidním příjmem, majetky, znalostí českého jazyka i místních poměrů, a kulturním a sociálním zázemím.

Podle žadatele Ministerstvo vnitra porušilo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když se nevypořádalo se všemi návrhy a vyjádřeními žadatele. Ministerstvu vnitra žadatel prostřednictvím právního zástupce adresoval 5 vyjádření spolu s podklady. Podle žadatele lze z těchto listin zjistit vysoký stupeň integrace jeho a nezletilé do české společnosti, jejich celkový přínos pro stát, a to nejen v oblasti ekonomické, ale i tělovýchovné. Namítá, že se s tímto Ministerstvo vnitra nevypořádalo, a to ve prospěch žadatele.

V rozkladu je také namítáno, že Ministerstvo vnitra sekundárně porušilo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když se nevypořádalo s vyjádřením žadatele k podkladům pro vydání rozhodnutí, a opomenulo vznesený návrh na výslech žadatele, či učinění výzvy podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu, shledalo-li žádost nekompletní.

V intencích shora uvedeného žadatel navrhl napadené rozhodnutí zrušit a udělit státní občanství České republiky, případně vrátit věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

V rozkladu je namítáno, že Ministerstvo vnitra pro kladné vyřízení žádosti nezhodilo individuální okolnosti projednávané věci, a pokud splnění předmětné podmínky neprominulo, tak podle mínění žadatele pochybilo. Při výkladu a aplikaci právních předpisů nelze opomíjet jejich účel a smysl, který není možný hledat jen ve slovech a větách právního předpisu, neboť v něm musí být vždy přítomný i principy uznávané demokratickými právními státy. V rozkladu se odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 150/99, z něhož je citováno („Z pohledu ústavněprávního nutno stanovit podmínky, za splnění kterých nesprávná aplikace jednoduchého práva obecnými soudy má za následek porušení základních práv a svobod. Ústavní soud spatřuje tyto podmínky v následujících okolnostech: Základní práva a svobody v oblasti jednoduchého práva působí jako regulativní ideje, pročež na ně obsahově navazují komplexy norem jednoduchého práva. Porušení některé z těchto norem, a to v důsledku svévole (např. nerespektováním kogentní normy) anebo v důsledku interpretace, jež je v extrémním rozporu s principy spravedlnosti (např. přepjatý formalismus), pak zakládá dotčení na základním právu a svobodě.“).

V rozkladu se dále uvádí, že Ústavní soud považuje za samozřejmé a určující pro nalézání práva, že vždy je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu, které jsou založeny na zjištěných skutkových okolnostech. Mnohé případy a jejich specifické okolnosti mohou být, jako v dané věci, značně komplikované a netypické, ale vždy má jít o spravedlivé řešení věci. V případě žadatele se v rozkladu uvádí, že je zřejmé, že na území České republiky je plně integrován, a zbylé podmínky pro udělení státního občanství České republiky splňuje. Žadatel disponuje solidním příjmem, majetky, znalostí českého jazyka i místních poměrů, a kulturním a sociálním zázemím.

Podle žadatele Ministerstvo vnitra porušilo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když se nevypořádalo se všemi návrhy a vyjádřeními žadatele. Ministerstvu vnitra žadatel prostřednictvím právního zástupce adresoval 5 vyjádření spolu s podklady. Podle žadatele lze z těchto listin zjistit vysoký stupeň integrace jeho a nezletilé do české společnosti, jejich celkový přínos pro stát, a to nejen v oblasti ekonomické, ale i tělovýchovné. Namítá, že se s tímto Ministerstvo vnitra nevypořádalo, a to ve prospěch žadatele.

V rozkladu je také namítáno, že Ministerstvo vnitra sekundárně porušilo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když se nevypořádalo s vyjádřením žadatele k podkladům pro vydání rozhodnutí, a opomenulo vznesený návrh na výslech žadatele, či učinění výzvy podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu, shledalo-li žádost nekompletní.

V intencích shora uvedeného žadatel navrhl napadené rozhodnutí zrušit a udělit státní občanství České republiky, případně vrátit věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

IV.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákony.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že žadatel a nezletilá splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky tak, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V té souvislosti ministr vnitra, stejně jako Ministerstvo vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí, musí konstatovat, že žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť opakovaně a dlouhodobě neplnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ministr vnitra konstatuje, že zákon o státním občanství předpokládá soustavné a opakované plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Pochybení v úhradě pojistného tak nelze označit za málo závažné, když k němu ze strany žadatele docházelo opakovaně a dlouhodobě. Svědčí o tom i zbývající nedoplatek na penále, byť v částce 180,87 Kč, (penále bylo vyměřeno v roce 2009 a 2011, jak je uvedeno výše), který byl žadatelem uhrazen dne 19.5.2014, tj. až v průběhu řízení o žádosti. Nelze tak konstatovat, že účel a smysl zákona o státním občanství byl z tohoto hlediska naplněn a v konečném důsledku splněna i tato podmínka pro udělení státního občanství České republiky, a to ani v intencích právní úpravy ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, tj. jejího případného prominutí z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministr se proto shoduje i se závěry Ministerstva vnitra k možnosti neprominutí podmínky podle právě citovaného ustanovení zákona o státním občanství, jak jsou uvedeny na straně 6 a 7 napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra současně podotýká, ve vztahu k námitce uplatněné v rozkladu týkající se vysokého stupně integrace žadatele a jeho nezletilé dcery, že smyslem a účelem podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby

takový cizinec občanství České republiky nenabyl (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. března 2008, č. j. 5 As 51/2007-105). Důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo možno nesplnění podmínky podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout, by měly být v jisté relevanci vůči právě popsanému účelu zákonné podmínky. Tuto relevanci ministr vnitra, ve shodě s posouzením správního orgánu I. stupně, v důvodu jinak vysokého stupně integrace žadatele, resp. jeho nezletilé dcery, do české společnosti neshledává.

Na základě výše uvedeného konstatování, že žadatelem uváděný vysoký stupeň integrace do české společnosti není relevantním důvodem pro prominutí výše uvedené zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, ministr vnitra konsekventně neshledává za opodstatněnou ani další námitku uvedenou v rozkladu, že Ministerstvo vnitra sekundárně porušilo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, když se nevypořádalo s vyjádřením žadatele k podkladům pro vydání rozhodnutí, a opomenulo v něm vznesený návrh na výslech žadatele, či učinění výzvy podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu, který žadatel učinil v souvislosti s poukázáním právě na vysoký stupeň integrace do české společnosti. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou podle ministra vnitra dostatečně specifikovány důvody, proč žádosti nebylo vyhověno, a to s odkazem na příslušný právní předpis, ve kterém je povinnost na úseku veřejného zdravotního pojištění pro pojištěnce, respektive žadatele, zakotvena. Návrhy na výslech žadatele, či učinění výzvy podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu, za účelem prokázání vysokého stupně integrace žadatele do české společnosti, shledal ministr vnitra v souvislosti se shora uvedenými úvahami o možnosti prominutí nesplnění podmínky za nedůvodné.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplynuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

